

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5966-08 - נדב אלפסי נ' בטוח לאומי-סניף ת"א- מח' משפטית

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5966-08 - נדב אלפסי נ' בטוח לאומי-סניף ת"א-מח' משפטיתמחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 5966-08

נדב אלפסי

ע"י ב"כ עו"ד תומר זמר או עו"ד מישל אורמן

נגד

בטוח לאומי-סניף ת"א-מח' משפטית

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[03.01.2013]

כב' השופטת חנה טרכטינגוט נציג ציבור (מעבידים) מר אליאב יארניצקי

פסק - דין

1. התובע הגיש תביעה להכרה בפגיעה מיום 4.6.07 כפגיעה בעבודה.

2. ביום 20.7.11 ניתנה החלטה לפיה התובע הוכיח קיומו של אירוע תאונתי ומונה מומחה - יועץ רפואי, ד"ר אסא לב-אל.

3. העובדות פורטו בהחלטה ואלה הם:

א. התובע יליד 1979, עבד כפועל בניין במסגרת עסק משפחתי המצוי בבעלות אביו.

ב. במסגרת עבודתו עסק התובע בין היתר בשיפוץ טיח וצבע.

ג. ביום 4.6.07 עסק התובע ביחד עם אחיו בעבודות שיפוץ בדירה בת"א.

ד. בעת שהרים התובע שק פסולת במשקל של 30 ק"ג חש לפתע כאב עז בגב התחתון.

ה. על אף הכאבים המשיך התובע בביצוע עבודות אחרות אשר לא כללו הרמת משאות כבדים במשך שעה נוספת. לאחר שעה הפסיק לעבוד.

ו. התובע פנה לראשונה לטיפול רפואי ביום 11.6.07.

4. ביום 8.2.12 ניתנה חוות דעתו של ד"ר אסא לב-אל לפיה:

"א. מחלת התובע בגבו הינה "כאב גב תחתון". מדובר כאן בעצם בניחוש ולא באבחנה מדויקת אבל זו האבחנה היחידה המופיעה ברישומים בתיקו הרפואי של התובע וככל הנראה לא נעשה מאמץ לאבחן את הסיבה לכאב הגב התחתון.

ב. בהתאם לנאמר בפרק "העובדות" בהחלטת בית הדין מיום 24.10.11 הרי שיש קשר סיבתי בין מחלת התובע לאירוע ב- 4.6.07".

5. לבקשת הנתבע הועברו למומחה שתי שאלות הבהרה ואלה הן:

"א. המומחה קבע כי קיים קשר סיבתי בין אירוע ההרמה לכאבי הגב. עם זאת לא ניתן נימוק לקביעה זו. המומחה מתבקש איפוא לנמק את קביעתו כי קיים קשר סיבתי בין אירוע ההרמה לכאבי הגב מהם סובל התובע.

ב. כמו כן התובע קיבל למעלה מ- 90 ימי אי כושר (חלקם בדיעבד). המומחה מתבקש להשיב לשאלה - האם נוכח היעדר ממצאים אובייקטיביים, משך אי הכושר שקיבל התובע הינו סביר.

המומחה מתבקש לנמק את קביעתו.

6. ביום 10.8.12 ניתנו תשובות המומחה לשאלות ההבהרה:

"א. הנימוק לקביעתי כי קיים קשר סיבתי בין אירוע ההרמה להופעת כאב הגב התחתון הינו סמיכות הזמנים. כאשר מופיע מיחוש מסוים בזמן עם פעילות מסוימת, וכאשר מן המפורסמות הוא שפעילות כזו יוצרת את התנאים

להופעת המיחוש, הקשר בין השניים הוא וודאי. הרמת משאות יוצרת עליה חדה בעומס על החלקים המתנועעים בעמוד השדרה ועל השרירים שמסביב לעמוד השדרה. עומס זה כולל עליית לחץ בתוך הדיסקות הבין חולייתיות, עליית מתח במפרקים הבין חולייתיים, ובשרירים שמסביב לעמוד השדרה. עליה חדה של העומס מעל רמה קריטית מסוימת תגרום לנזק למרכיבים השונים שצינתי, נזק שבעקבותיו מופיע כאב גב תחתון.

ב. אינני יכול לקבוע את סבירותו של משך תקופת אי הכושר שקיבל התובע, וכל כך משום שאין בכל החומר הרפואי שלפני ולו שמץ של ניסיון לתאר את מצבו הרפואי בפרמטרים מקובלים של בדיקה גופנית כמקובל. הרושם המתקבל אצלי הוא שהתובע לא נבדק במהלך התקופה ומראש נקבע כי ימצא את תקופת 91 יום של אי כושר בהתאם לתקנות המל"ל".

7. טענות התובע -

א. לעניין הקשר הסיבתי, חוות דעתו של המומחה מפורטת ומנומקת.

ב. לעניין משך תקופת אי הכושר, עקב שגגה התרשם המומחה כי התובע לא נבדק במהלך תקופת אי הכושר וכי נקבע על ידי רופאיו שהוא ימצא את מלוא תקופת אי הכושר. אלא שעיון במסמכים הרפואיים מעלה כי התובע נבדק במועדים הבאים: 11.6.07; 25.6.07; 2.7.07; 18.7.07; 1.8.07.

הבדיקה מיום 1.8.07 נעשתה על ידי רופא תעסוקתי אשר קבע כי:

"לאחר עיון בחומר הרפואי האישי ובהתחשב במצבו הבריאותי הנוכחי, עדיין לא מסוגל לחזור לעבודתו בתור פועל בניין/שיפוצניק לכן מומלץ על המשך חופשת התאונה בהתאם למגבלותיו..."

המומחה לא שלל את משך תקופת אי הכושר ולכן די בכך ובמסמכים הרפואיים כדי להכיר בכל תקופת אי הכושר בגינה הציג התובע תעודות רפואיות.

8. טענות הנתבע -

א. נוכח קביעת המומחה נראה כי כלל לא היה מקום ליתן לתובע ימי אי כושר.

לדברי המומחה לא אובחן כל ליקוי בגבו של התובע ולכן, בהיעדר נזק, דין התביעה להידחות.

ב. לחילופין, אף אם תוכר התביעה, אין לאשר לתובע ימי אי כושר ללא ממצא קליני או ממצא אובייקטיבי כלשהו.

9. ההכרעה -

חוות דעתו של ד"ר אסא לב-אל לעניין הקשר הסיבתי בין אירוע ההרמה להופעת כאב הגב מפורטת ומנומקת. מדובר בקביעה חד משמעית.

העובדה כי לא בוצע לתובע אבחון של ליקוי כלשהו אינה מביאה למסקנה כי לא נגרם לתובע נזק.

המיחוסים בגבו של התובע נגרמו עקב לחץ בתוך הדיסקיות הבין חולייתיות, עליית מתח במפרקים הבין חולייתיים ובשרירים שמסביב לעמוד השדרה.

מדובר בנזק שבעקבותיו הופיע כאב הגב התחתון ולפיכך אנו קובעים כי התובע הוכיח קשר סיבתי וכי הפגיעה מיום 4.6.07 הינה פגיעה בעבודה.

10. אשר לתקופת אי הכושר, המומחה קבע כי אינו יכול לקבוע את משך תקופת אי הכושר משום שאין בידו כל חומר רפואי או ניסיון לתאר את מצבו הרפואי של התובע בפרמטרים מקובלים של בדיקה גופנית.

המומחה לא התבקש להשיב מה היא תקופת אי הכושר הסבירה לפגיעה מסוג זה. המומחה לא שלל את סבירות התקופה.

התובע המציא תעודות רפואיות חתומות כדין על ידי רופאיו, לרבות אישור רופא תעסוקתי מיום 1.8.07 הממליץ על המשך תקופת אי כושר.

לפיכך, בנסיבות העניין ובהיעדר קביעה אחרת של המומחה, אנו מאשרים את תעודות אי הכושר אשר ניתנו לתובע במגבלת 91 הימים.

11. סוף דבר, התביעה מתקבלת.

הנתבע ישלם לתובע הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 4,000 ₪ וזאת תוך 30 יום מהיום שיומצא פסק הדין. ניתן היום, כ"א טבת תשע"ג, (03 ינואר 2013), בהעדר הצדדים.